

รวมบทกวีรำลึก 6 ตุลาฯ หน้ากำแพงประวัติศาสตร์ มธ.

Wed, 2009-10-07 01:47

6 ตุลาคม 2552 มีการจัดพิธีรำลึกถึงผู้สูญเสียชีวิตในเหตุการณ์เหมือนเช่นทุกปี ในปีนี้เป็นไปอย่างเจียมๆ เรียบง่าย (เหมือนเช่นทุกปี ?) โดยพิธีกรรมในช่วงเช้ามีการอ่านบทกวี 3 ชิ้น คือ "6 ตุลา 2552" ของวัฒน์ วรรลยางกูร, "Red October" ของ ไม่นิ่ง ก.กุนที, "หลับเถิด...หนุ่มสาวผู้บริสุทธิ์" ของ Homo erectus และ เพียงคำ ประดับความ ในนามของสมาชิกชาสังคมนักก้าวหน้า

6 ตุลาคม 2552

วัฒน์ วรรณยางกูร

เมื่อเต็มทีรำลึก 6 ตุลา
รำลึกว่า 30 ปี ไม่มีเปลี่ยนแปลง
รถถังยังโฉบเฉี่ยวแว่นวงเวียน
ฉีกแล้วเขียนเขียนแล้วแก้โคตรพ้อโคตร
แม่ – รัdtทำมะนวย-

เสียนจริงๆ รำลึก 14 ตุลา
เห็นลอยหน้าเกลื่อนกล่นวีรชนห่วยๆ
ตึกตังตึกเต๋อนักวิชาการวิชาทวย
แสงช่วยกอดเก้าอี้ไม่มีอุดมการณ์
เคยแลกชีวิตเรียกร่องรัฐธรรมนูญ
กลับสิ้นสูญความจำทำอลหม่าน
หยามหมิ่นมหาชนเพื่อลนลาน
หนุนรัฐประหารหวังเป็นใหญ่เป็นโต

เลิกรำลึกได้แล้ว 6 ตุลา
อ้ายหัวโจกบงการฆ่ายังอำโอะ
ส่วนเพื่อนคนถูกฆ่าพาเลโล
แกลังโง่ทำไมรู้ใครเป็นใคร

เลือกอยู่ข้างฝ่ายชนะสืวะแน่
สู้ก็แพ้ประชาชนไม่เคยเป็นใหญ่
ไม่ว่าท้องฟ้าจะมีสีอะไร
แทงข้างไหนเมียไม่ด่าอย่าชินอาย

รำลึกไปได้แค่งานแข่งเม็ง
ร้องบรรเลงเพลงกรีไม่มีความหมาย

เลิกร้องเพลงเปิบข้าว แสงดาวแห่ง
ศรัทธา คนกับควาย
ดินสอโดมเดี่ยวตายเหลืออาลัย

ดูสิ ประชาธิปไตยไทยมีชีวิตชีวา
โอะเย...สี่อเมริกาวาไว
คอมเมนต์การเมืองเรื่องไทยๆ
เยส...อไรต์โคตรมีชีวิตชีวา

ฉีกรัฐธรรมนูญเกือบยี่สิบฉบับ
ชี้เกียจนับถั่วทั่วกล้วเป็นบ้า
กลุ่มคนครีนาเบืออยู่เหนือประชา
เลือกตั้งมาไม่ถูกใจแม่ง.. ไล่ทุกที

นักเลือกตั้งก็ตั้งดาหาทางรอด
ผลประโยชน์ใบบอดกอดเก้าอี้
หลักประชาธิปไตยยังไม่มี
นี่แหละชีวิตชีวาบ้าง บอๆ

เอาบ้างสิรัฐประหารโอบามา
จะได้มีชีวิตชีวาโรคติดต่อ
เดโมแครตเป็นงูเห่าเข้าพันคอ
ลับลึกก็มอแดนไอแคนเซย์

วันนี้ยังต้องรำลึก 6 ตุลา
คิดจริงจิงอาจเป็นบ้าเหงาว้าเหว
พูดความจริงถูกขังเข้าขังเด
พูดความเท็จถ้อยเท่เพื่อนวีรชน

ไม้หนึ่ง ก.กุนที

การแข็งเม็ง และระลึกถึงผู้วายชนม์ในวาระครบรอบวันตายของพวกเขา หามีแก่นสารอยู่บ้าง ก็ตรงที่ทำให้เราจำขึ้นมาได้ว่า พวกเขาเป็นใคร ทำอะไรมา ตายยังไง และตายเพื่ออะไร

แต่ความรู้สึกแค่นี้ก็คงไม่ให้อะไรมากไปกว่างานเลี้ยงรุ่น งานรวมญาติ แล้วนำไปสู่ความ อ่อนไหวทางจิต เหมือนดั่งบทกวีของตุ้ม เขียนไว้ว่า

“ เทศกาลแข็งเหม็ง ฝนโปรยปราย

ผู้มาไหว้บรรพชน หัวใจสลาย

ถามหาสุรา อยู่ที่ใด

เด็กเลี้ยงวัวชี้ไป...ที่กระท่อมดอกเห็ด!

จบงาน พวกเราก็แห่กันไปเป็นกลุ่ม หรือแยกย้ายกันเป็นส่วนย่อยๆ เพื่อกินอาหาร ดื่ม เครื่องดื่มตามรสนิยม ในเสียงเพลงดราม่าเก่าๆ

มีก็คนที่ระลึกอยู่เสมอถึงสาระหลักของงาน แก่นสารที่ว่าผู้ที่ตาย ตายเพื่ออะไร ความฝันใฝ่ และเป้าหมายที่เขาตายเพื่อ บรรลุผลหรือยัง! และใครฆ่าเขา!

ผมกำลังพูดถึงการล้างแค้น และงานที่คั่งค้าง

เหตุการณ์ 6 ตุลาได้เผยโฉม อสุรกายหลักที่กัดกินสังคมไทยมาโดยตลอด

อสุรกายนี้แหละที่เข่นฆ่าวีรชนของเรา

อสุรกายนี้แหละที่ครอบงำสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และกระบวนการทางความคิดให้สับสน วุ่นวาย

ขณะนี้คนเป็นจำนวนมากได้เห็นพ้องกันแล้วว่า อสุรนี้เป็นปัญหาแห่งการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอย่างชัดเจน

วีรชน 6 ตุลา ตายเพื่ออะไร?

เขาตายเพื่อสังคมประชาธิปไตยที่เป็นจริง มิใช่หรือ

คนที่ฆ่าเขาคือใคร?

ก็คืออสุรร้ายที่ไม่ต้องการให้ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยนั่นเอง!

ดูเหมือนว่าการงานอันคั่งค้างตั้งแต่ 77 ปีก่อน ที่หลอมรวมกันมาถึงปัจจุบัน ได้รวมศูนย์ ปัญหามาอยู่ที่จุดเดียวกันทั้งสิ้น

ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือที่งานระลึก 6 ตุลาครั้งนี้จะยกระดับไปสู่การก่อขบวนการคนยากครั้งสำคัญ ที่จะสะสางภารกิจที่เหลือของเพื่อผู้วายชนม์ให้เสร็จสิ้น เพื่อแผ่นดินประชาธิปไตยได้เป็น ของปวงชนชาวไทยโดยสมบูรณ์

Red October

ผ่านตุลา มาที่ ตุลาแล้ว
ลวงแนวแตก แหวกรบ ศพสหาย
ลับไปกับ ความฝัน เปริดพรรณพราย
ราษฎร ยึดครองได้ แค່สายลม

เราบุกนั้น บรรลือก ตุลาหนึ่ง
อิงคะนึ่ง ราชดำเนิน จะกลม
เนิ่นนานถัก ทางทาส ทางระทม
เขาไม่ล้ม เราไม่รู้ อยู่อย่างไร

ประชาชน ทนทุกข์โด้ ชะดากรรม
ดาหนำนำ ประเทศสุ ตุลาใหม่
ดินที่กล้า ขาดองก้าว ดัดทางไกล
สร้างรัฐไทย สิทธิสาธารณะ

เมื่อสังคม ทิ้งเปลือก เลือกเอาแก่น
ทั้งแผ่นดิน เดินเข้าถึง ซึ่งสัจจะ

หลังเศษปรัก หักพัง ซากปะทะ
พลเมือง วัฒนะ ใหม่ทั้งมวล

ผ่านตุลา มาที่ ตุลาแล้ว
ลวงแนวแตก แหวกรบ ศพสหาย
ประวัติศาสตร์ ปลุกลุก แล้วเปล่าตาย
ผู้วางวาย ไม่ได้สู้ เพื่อสายลม

เราบุกนั้น บรรลือก ตุลาหนึ่ง
อิงคะนึ่ง ราชดำเนิน จะกลม
ถนนทาส ต้องผูกเปื้อย เป็นเลนดม
ทางระทม ต้องเปลี่ยนเป็น ถนนไท

ประชาชน ทนทุกข์โด้ ชะดากรรม
กำลังนำ ประเทศสุ ตุลาใหม่
ดินที่กล้า ขาดองก้าว ดัดทางไกล
สร้างรัฐไทย สิทธิสาธารณะ

หลับเถิด...หนุ่มสาวผู้บริสุทธิ์
Homo erectus และ เพียงคำ ประดับความ

หลับเถิด...หนุ่มสาว...ผู้บริสุทธิ์
ความเป็นไทย...คร่าจุด...ชีวาเจ้า
6 ตุลา...นองน้ำตา...ฟ้าสีเทา
สังเวชแต่...อำนาจเก่า...สังคมไทย

ในนามแห่ง...ปฏิภิกิริยา...พวกขวาจัด
อุดมการณ์...นิยมกษัตริย์...โถมซัดใส่
ความเป็นคน...สูญสลาย...มลายไป
เพียงชั่วเหยี่ยว...กระหับปีกไกว...ใน
เมฆา

ในนามแห่งความ...จงรักภักดี
มวลชนพร้อม...ยอมพลี...เพื่อการฆ่า
กระหิงแดง...นวพล...ใครบัญญัติ
สนองต่อ...สักการ์...คาเลือดดาว

กำแพงธรรม...แห่งศาสตร์...มิแกร่งพอ
มีด้านต่อ...การคลุ้มคลั่ง...ครั้งอ้อจาว
ชาติราชา...นิยม...จึงยืนยาว
สามสิบสามปี...มีก้าว...พันชื่อคา

คือนิทาน...เรื่องเก่า...มาเล่าใหม่
คือตำนาน...พิฆาตชาย...ของฝ่ายขวา
คือเหลี่ยมเล่ห์...กลเกม...อำมาตยา
ตีตรวนตรา...ดอกตริง...จึงตัดงาน

หลับเถิด...หนุ่มสาว...ผู้บริสุทธิ์
ก้าวล่วงรุด...สู่ดินแดน...อันไพศาล
เราจะสืบ...ทอดต่อ...อุดมการณ์
มียอมแหลก...มียอมราญ...อีกต่อไป

หลับเถิด...หนุ่มสาว...ผู้บริสุทธิ์
ภายใต้การ...สิ้นสุด...แห่งยุคสมัย
ตีมต่ำเถิด...ปีกฝัน...ขอบฟ้าไกล
เสรีภาพ...ประชาธิปไตย...อีกไม่นาน

ตีมต่ำเถิด...ปีกฝัน...ขอบฟ้าไกล
เสรีภาพ...ประชาธิปไตย...อีกไม่นาน